

Tistrup foderstof

Ved den nordlige ende af Tistrup mejeri lå indtil 1974 et foderstofhus.

Det er vanskeligt at finde frem til, hvornår det blev bygget. Det har sandsynligvis været i begyndelsen af 1890'erne.

Baggrunden for at bygge et fodersofhus var, at landbruget inden århundredskiftet havde fundet ud af, at proteinholdige oliekgager havde en meget god indflydelse på malkekøernes ydelse, og at nogle af kagerne også i høj grad havde indvirkning på smørrets kvalitet.

Det var så bare at få begyndt på salget.

Forhandlingsprotokollen omtaler ikke noget om oprettelsen af foderstofforeningen.

Mejeriet lejede i 1894 en mand til at køre smør til stationen og hente kul og foderstoffer også fra stationen. Transporten foregik i følge sagens natur med hestevogn til en pris af 1,15 kr. og 55 øre pr. ekstra tur.

Fra mejeriets start i 1883 til februar 1928 har det været samme bestyrelse for foderstofforeningen og mejeriet, men regnskaberne blev ført hver for sig af mejeribestyreren.

Der blev antaget en mand til at stå for udleveringen i foderstofferne. Om sommeren var der som regel begrænsede åbningstider.

Oliekagerne blev modtaget i store pressede kager. Det var så foderstofkarlen, der knuste oliekgagerne i en knuser. Kornet solgte man uformalet. Kornet blev nok for det meste købt hos mølleren, indtil elektricitet kom i 1921, hvor man så fik kornkværner.

Der var ved generalforsamlingen i 1901 ikke stemning for at indmelde foderstofforeningen i Jysk Andels Foderstofforening. Man indmeldte sig dog i november 1914.

Ved generalforamlingen i 1928 vedtog man, at foderstofforeningen skulle have sin egen bestyrelse.

Valgt blev:

Frederik Christiansen, Krarup, (Formand)

Gylling Pallesen, Galtho

Peder Hansen, Krarup

Chresten Pedersen, Agerkrog

Kristian Andersen, Hauge.

Foderstofhuset blev solgt til foderstofforeningen i 1928. Prisen var 600 kr. samt en årlig leje af grunden på 20 kr.

Mejeribestyrer Alfred Jensen, der blev ansat i 1928, førte fortsat regnskabet i et halvt snes år.

Foderstofhuset var bygget på murede piller. På den måde kunne ind- og udlevering af varer foregå i vognhøjde. Gulvet var af træ, som var lette at holde tørt. Samtidig gjorde det det vanskeligt for mus og rotter at slippe ind.

I nogle år havde man perlehøns gående mellem pillerne. Hensigten var, at de med deres uro skulle forhindre mus og rotter i at være under gulvet.

Før 1932 kunne man køre mellem mejeriet og foderstofhuset. Her kunne man indlevere og udlevere varerne.

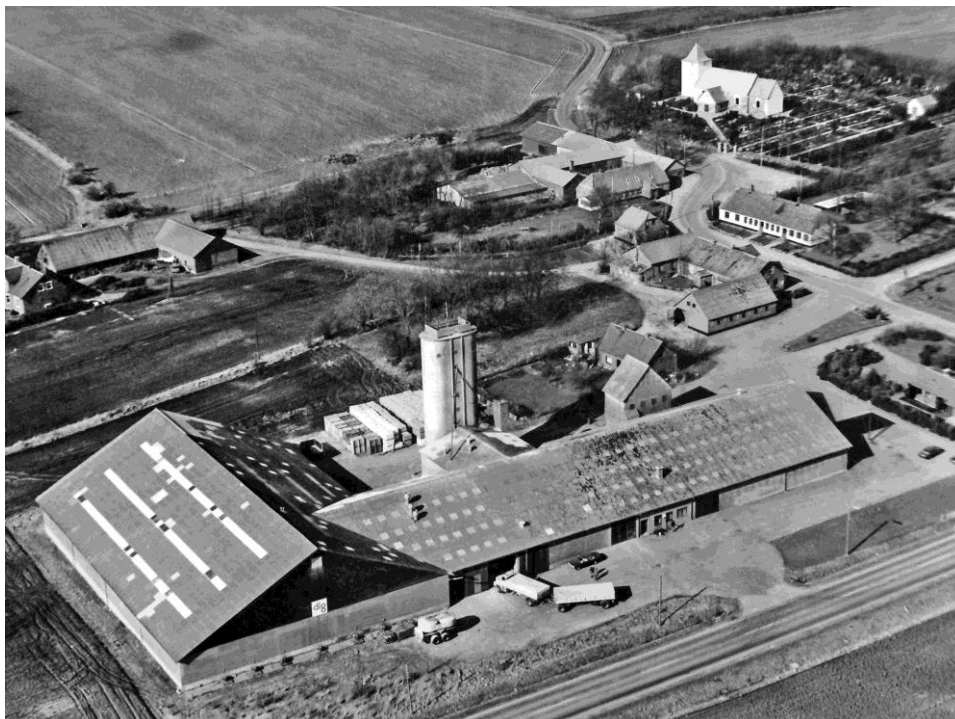
I 1932 udvidede man huset. Passagen mellem mejeriet og foderstofhuset blev indlemmet i huset, og der blev udvidet mod nord, men her kom man for tæt på Letbækvejen, så derfor fik man det skrå hjørne mod nordøst. Der blev også udvidet i højden, som i 1950'erne blev yderligere udvidet.

I 1937 ansatte man Osmond Hansen som kraftfoderkarl. Et par år senere blev han uddeler. Foderstofarbejdet voksede mere og mere på grund af start af mølleri og renseri af sædekorn, hvilket medførte en stigende omsætning. Osmond Hansen inddrog efterhånden sin kone i arbejdet. Regnskabet blev ordnet om aftenen og af og til på fridage.

Da mejetærskning omkring 1960 begyndte, blev det efterhånden nødvendig med tørring af og oplagning af korn. Det bevirkede, at der blev behov for en udvidelse af foderstofhuset. Det var der ikke plads til på grunden ved mejeriet. På en generalforsamling tog man beslutningen om at flytte og bygge nyt.

Der blev så bygget nyt i 1962 på en grund i Gl. Tistrup ud mod Vardevej og senere i 1965 en plansilo.

Det blev også bestemt, at det gamle foderstofhus ved mejeriet skulle nedrives, hvilket så skete i 1974. Det gav så også plads til senere udvidelser af mejeriet.